

կան պերճ ոճեր։
Պերճ անունով, պերճ սիրտով այդպատուական Արքեպիսկոպոսին մեծաշէր պատկերը դրուած է Ղէճաբանի մեծ սրահին մէջ՝ իբր անմուսաց բարերարն ու շահագետը վստիքին Այդվարնէ կրնան պատկերին արտփռու երկամամորտաւ, դէպքին ախական իւրապիտութեամբ զանգուած գոհ ժրպետը, բարի ու վատահայեցը, հոմերական կիճիւններու վրայ յեյցած լայն ճակարակ ու յողմած ցցուած ուսմար՝ ժիր ու օրինապահ կեանքի վրամարմնացումն ու հողիպցեակ պատուով խիւրը կը ներկայացունեն ինք է այդ վանքին համաստ Մխիթար Աբբան։
Նրէ ղկապեղու լլլանք գարազոյն փամանակն՝ պիտի տեսնենք որ անատեն տաճկահայերուն զբականուէի խալը իր մօտաւոր անցեալին թանկածուածութեամբ ուելի յորդէ հանուկ եղածն է, գէթ պատական ու աստուածաբանական մասին։

